

Назив дела: „Лота прави лом“

Име и презиме писца: Астрид Линдгрен

Наслов рада: Лота прави лом

Лота је петогодишња девојчица која живи са родитељима, старијом сестром Мијом Маријом и братом Јонасом. По природи је бучна и пргава па је њен отац улицу у којој живе назвао Галамцијска иако се зове Саламцијска. Једнога јутра устала је нарочита љута. Сањала је да су њеног Меду (плишано прасе са којим спава и које је од мајке добила за трећи рођендан) тукли Мија Марија и Јонас. Узалуд јој је мајка објашњавала да је то био само ружан сан, остала је упорна у својој тврдњи. Нерасположење ју је и даље држало, није хтела да се обуче али ни да одговори мајци да ли жели топлу чоколаду за доручак правећи се да је не чује. Инадила се и дошла скоро без одеће у кухињу и када је затражила чоколаду добила је одговор да пре тога треба да се обуче. Ово је још више наљутило Лоту. Отишла је у собу и маказама исекла џемпер који је требало да обуче. Одмах је схватила шта је урадила и одлучила да кривицу свали на ВЕОМА ЉУТОГ ПСА. Убрзо је закључила да је то ипак превелики преступ па одлучује да оде од куће. Отишла је код комшинице Берге коју је замолила да је прими у њен дом. Берга одлучује да јој изда своју шупу-старудију. Њих две су заједно средиле шупу, пронашле сервис за чај и лутку Лепу Виолу што је јако обрадовало Лоту. Истог дана дошли су јој брат и сестра, затим мајка и на крају отац али је она свима рекла да се не враћа кући и да има своје домаћинство. Поштовали су њену одлуку и отишли својој кући. Те вечери када је почео да пада мрак, Лота се уплашила и заплакала. Покушала је да пева једину песмицу коју је знала, али није успевала да је заврши, онда је чула глас свог оца који је наставио да пева тамо где је она стала. Загрлила је оца и затражила да је води кући. Код куће ју је чекала мајка, једна другој су се извиниле а затим је Лота срећна отишла у свој кревет.

Име и презиме: Страхиња Јовановић

Разред: ПЗ

Основна школа: О.Ш. Јован Миодраговић

Наставник: Јасмина Гудовић